

cretū pponit suū: qñ ipse sūmi patris vnū
genitus vt multis pdesset: de sinu patris
egressus est ad publicū nostrū.

¶ Vere humilis diuinis nō
reluctet iudicijs: **Cap. VI.**

E sunt nōnulli qui ex sola hu-
militate refugiūt: ne eis quib⁹
se impares estimāt: preferant.

Quoz pfecto humilitas: si ce-
teris virtutib⁹ cingit: tūc ante oculos ve-
rā est cū ad respuendū hoc qd vtiliter sub-
ire precipit: pertinax nō est. Necq̄ em̄ ve-
re est humilis: q̄ superni nutus arbitriū:
vt pcesse debeat: intelligit: et tñ pcesse
p̄temnit. Sed diuinis dispositiōibus sub-
ditus: atq; a vicio obstinatiōis alien⁹: cū
sibi regiminis culmen imperat: si iam do-
nis p̄uētus est: quibus ⁊ alijs p̄sit: ⁊ ex
corde debet fugere: ⁊ inuitus obedire.

¶ officiū predicatōis ab ali-
quibus laudabiliter petat: ad
quod alij coacti pertrahunt.

Capitulum. VII.

Quāuis nonnunq̄ predicatōis
officiū: ⁊ nōnulli laudabiliter
appetit: ⁊ ad hoc nōnulli lau-
dabiliter coacti p̄trahunt: qd
liquide noscim⁹: si duoz p̄phetarū facta
pensamus: quoz vnus vt ad predicandū
mitti debuisset: spōte se p̄buit: quo tñ al-
ter pergere cū pauore recusauit. Esaias
quippe dño querētī, quē mitteret: vltro se
obtulit dicēs: Ecce ego: mitte me: Hierē-
mias aut mittit: ⁊ tñ ne mitti debeat: hu-
militer reluctat dicens: **A** a dñe deus:
ecce nescio loqui: qz puer ego sum. En ab
vtrisq; exterius diuersa vox p̄dit: sed nō
a diuerso fonte dilectiōis emanauit. Duo
quippe sūt p̄cepta charitatis dei v3 amor
⁊ p̄ximī. Per actiuā igit̄ vitā p̄desse p̄-
ximis cupiēs Esaias officiū predicatōis
appetit: per cōtemplatiuā vero Hieremi-
as amorī p̄ditoris sedule inherere deside-
rās: ne mitti debeat ad predicandū p̄tra-
dicit. **Q**d ergo laudabiliter alter appetit

it: hoc laudabiliter alter expauit. **I**ste ne
tacite cōtemplatiōis lucra loquēdo perde-
ret. Ille ne dāna studiosi opis tacēdo sen-
tiret. Sed hoc in vtrisq; subtiliter est in-
tuendū: qz ⁊ is qui recusauit: plane nō re-
stitit: ⁊ is qui mitti voluit: ante se per al-
taris calculū purgatū vidit: ne aut nō pur-
gatus adire quisq; sacra mīsteria auderet:
aut quē superna gratia eligit: sub humi-
litis specie superbe cōtradicat. **Q**uia
igit̄ valde difficile est: purgatū se quēlibz
posse cognoscere: predicatōis officiū tuti-
us declinat. **N**ec tamē declinari: vt dixi-
mus: debet pertinaciter: cū ad suscipiē-
dū hoc supna volūtas agnoscit. **M**oy-
ses vtrūq; miro ope expleuit: qui p̄cesse
tate multitudini: ⁊ noluit: ⁊ obediuit **S**u-
perbus em̄ fortasse esset: si ducatū plebis
innumere sine trepidatiōe susciperet. **E**t
rursum supbus existeret: si auctoris impe-
rio obedire recusaret. **U**trobisq; ergo hu-
millis: vtrobisq; subiectus: sed p̄esse popu-
lis semetipm̄ metiendo noluit: ⁊ tamē de
imperātis viribus presumēdo consensit.
Minc ergo: hīc qz precipites colligāt: cū
quāta culpa ex appetitu p̄prio ceteris p̄-
ferri nō metuūt: si sancti viri plebium du-
catū suscipere: deo etiā iubente timuerūt.
Moyse suadente dño trepidat: ⁊ infir-
mus quisq;: vt honoris dñi percipiat: an-
belat: ⁊ qui ad casum valde vrget ex pro-
p̄rijs: humerū libenter opprimendū pon-
deribus submittit alienis: que egit: ferre
nō valet ⁊ auget quod portet.

**De his qui p̄cesse cupiscūt
et ad vsum sui libidinis instru-
mentū apostolici sermonis arri-
piunt: Capitulum. VIII.**

Perūq; vero qui p̄cesse cōcu-
piscūt ad vsum sue libidinis in-
strumentū aplici sermonis arri-
piūt: qui ait: **S**i quis ep̄atū de-
siderat: bonū opus desiderat. **Q**ui tamē
laudās desiderū: in pauore vertit p̄xim⁹:
qd laudauit: cū repente subiūgit. **S**por-
tet autēz ep̄m̄ irreprehensibile esse. **U**qz